

for at beskytte det barn, der ønskes familiesammenført i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter endvidere ikke en fravigelse af persondatalovens § 8, stk. 2, om videregivelse af andre følsomme oplysninger. Videregivelse fra kommunalbestyrelsen til udlændingemyndighederne vil således kunne finde sted efter persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, hvorefter fortrolige oplysninger kan videregives, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

For så vidt angår oplysninger fra forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver på det sociale område, herunder kommunale socialforvaltninger, indebærer den foreslåede bestemmelse en fravigelse af persondatalovens regler herom. Det følger således af persondatalovens § 8, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, at oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8 fra forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver på det sociale område, kun må videregives, hvis den, oplysningerne vedrører, har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, eller hvis videregivelsen sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, oplysningerne angår. Sidstnævnte kræver, at den myndighed, der er i besiddelse af oplysningerne, i hvert enkelt tilfælde foretager en konkret vurdering af de hensyn, der taler for henholdsvis imod videregivelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en fravigelse af de strenge betingelser for videregivelse i persondatalovens § 8, stk. 3, jf. § 8, stk. 2, nr. 1 og 2. Videregivelse af oplysninger fra forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område vil således kunne ske i medfør af persondatalovens § 8, stk. 2, nr. 3, idet videregivelsen normalt vil være nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Det bemærkes i den forbindelse, at formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre hensynet til det ansøgende barns tarv, jf. herved FN's børnekonventionens artikel 3.

Det bemærkes endvidere, at Udlændingestyrelsen alene indhenter en udtalelse fra kommunalbestyrelsen efter den foreslåede bestemmelse, hvis der er konkret anledning til at antage, at det vil være i strid med barnets tarv at give tilladelse til familiesammenføring med en herboende person.

Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i familiesammenføringssagen på baggrund af en samlet vurde-

ring af de foreliggende oplysninger i sagen, herunder kommunalbestyrelsens udtalelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 23. Udlændingestyrelsen er således ikke bundet af kommunalbestyrelsens udtalelse ved afgørelsen af familiesammenføringssagen, men kommunalbestyrelsens udtalelse indgår – ligesom sagens øvrige oplysninger – i grundlaget for afgørelsen.

Til nr. 18

Med den foreslåede ændring af § 9 c, stk. 1, 2. pkt., skal opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, medmindre særlige grunde taler derimod, betinges af, at de i udlændingelovens § 9, stk. 2-15, nævnte betingelser er opfyldt.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., skal opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, betinges af, at de i udlændingelovens § 9, stk. 2-9, nævnte betingelser er opfyldt, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

For så vidt angår den foreslåede henvisning til § 9, stk. 11 og 15, bemærkes, at der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 6 og 9. Med henvisningen præciseres det udtrykkeligt i lovtæksten, at bestemmelserne i § 9, stk. 11 og 15 – som vedrører forsørgelseskrav og boligkrav ved familiesammenføring af børn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 og 3 – også finder anvendelse ved familiesammenføring af børn efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, medmindre særlige grunde taler derimod. Anvendelsen sker i overensstemmelse med hidtidig praksis.

De nævnte foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 10 og 12-14, vedrører

- betingelse om, at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, ikke kan gives, såfremt den herboende person inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 216, §§ 224 eller 225, jf. § 216, § 237, §§ 244-246, § 250 eller § 261, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10,
- betingelse om, at opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, hvor ansøgeren og en af